

УДК 341.238

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/317-318

Володимир РОГАЛЬСЬКИЙ
старший викладач кафедри
спеціальної-фізичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО У ГАЛУЗІ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ

Міжнародне співробітництво у галузі безпеки та оборони має важливе значення для забезпечення стабільності та мирного співіснування між країнами. Це включає спільні військові навчання, обмін інформацією про загрози, спільні розробки оборонних технологій та інші форми співпраці для захисту національної та міжнародної безпеки.

Міжнародне співробітництво у галузі безпеки та оборони передбачає обмін інформацією, спільні вправи та навчання, спільні дослідження, а також створення спільних оборонних стратегій і механізмів взаємодії між країнами для забезпечення стабільності та безпеки в регіоні та світі. Це може охоплювати такі аспекти, як обмін розвідувальною інформацією, спільні військові операції, розробка та впровадження міжнародних норм і стандартів у галузі оборони.

Вже понад рік перебування в умовах війни, а саме в умовах наростаючої російської агресії, Збройні Сили України продовжували нарощувати свої оперативні спроможності. Сьогодні як ніколи важливою є підтримка міжнародного співтовариства для відновлення миру і спокою в українських домівках, захисту територіальної цілісності та суверенітету [1].

Міжнародне співробітництво в галузі безпеки та оборони відіграє важливу роль у забезпеченні миру і стабільності в світі. Країни співпрацюють у вирішенні спільних викликів, таких як тероризм, кіберзагрози, біологічна та ядерна безпека. Це може включати обмін інформацією, спільні тренування та вправи, розвиток спільних стратегій та політик, а також спільне впровадження нових технологій та засобів захисту. Ефективне міжнародне співробітництво дозволяє країнам краще захищати свої інтереси та спільно протистояти загрозам, що можуть виникнути на зовнішніх чи внутрішніх рівнях.

Науковець Л. Зіняк під «міжнародно-правовим військовим співробітництвом України» розуміє комплекс організаційно-правових заходів держави, спрямованих на участь у міжнародних правовідносинах із метою посилення національної обороноздатності, а також зміцнення та захисту міжнародного миру та безпеки, що реалізується шляхом залучення Збройних Сил України та здійснюється на основі загальноєвропейських принципів і норм міжнародного права з урахуванням її міжнародних зобов'язань.

Напрями міжнародного співробітництва у галузі права та безпеки включають:

1. Укріплення міжнародного правопорядку: співпраця між країнами у встановленні та зміцненні міжнародних норм і стандартів, які регулюють поведінку держав у сфері безпеки та права;
2. Боротьбу з тероризмом: спільні зусилля у протидії терористичній загрози, включаючи обмін інформацією, координацію дій та спільні операції;
3. Кібербезпеку: розвиток міжнародних механізмів співробітництва для захисту від кібератак, включаючи обмін інформацією про загрози та спільні стратегії захисту;
4. Неповищення ядерної зброї та роззброєння: розвиток та впровадження міжнародних договорів та механізмів контролю за поширенням ядерної зброї, а також зусилля у напрямі роззброєння;
5. Міжнародну правову допомогу та судове співробітництво: співпраця у виявленні та засудженні злочинів, включаючи тероризм, корупцію та організовану злочинність, через обмін інформацією та екстрадицію злочинців;
6. Співробітництво у сфері оборони та безпеки – передбачає взаємодію між державами або міжнародними організаціями з метою забезпечення загальної безпеки та стабільності;

Основні аспекти співробітництва включають:

- обмін інформацією: передача даних та аналітичної інформації про загрози безпеці,

військові дії, терористичні акти тощо; спільні навчання та тренування: проведення спільних військових навчань та тренувань для підвищення рівня взаємодії та готовності до спільних дій; технічне співробітництво: обмін технологіями, військовими зразками та іншими ресурсами для підвищення обороноздатності;

– спільні операції та місії: участь у спільних військових операціях, миротворчих місіях чи здійсненні спільних патрулювань; розвиток нормативно-правової бази: створення та вдосконалення міжнародних нормативних актів у сфері безпеки та оборони для спільного регулювання питань безпеки.

1. Міжнародне співробітництво. Департамент воєнної політики, стратегічного планування та міжнародного співробітництва Міністерства оборони України. *Міністерство оборони України*. URL : https://www.mil.gov.ua/content/other/for_06092016.pdf.

2. Kolomiyets V. Міжнародне співробітництво України щодо забезпечення військового правопорядку: правові основи. *Studia Prawnoustrojowe*. 2020. № 49. С. 127–137. URL: <https://czasopisma.uwm.edu.pl/index.php/sp/article/view/5906/4349>.

УДК 341.322.5

DOI: 10.31733/15-03-2024/1/318-320

Валерія БОЙКО

студентка спеціальності «Право»

Тетяна СУПРУН-КОВАЛЬЧУК

доцент кафедри

соціально-економічних дисциплін

КЗВО «Барський

гуманітарно-педагогічний коледж

ім. М. Грушевського»,

кандидат юридичних наук, доцент

ПРОБЛЕМИ ЗАХИСТУ ПРАВ УКРАЇНЦІВ НА МІЖНАРОДНОМУ РІВНІ ПІСЛЯ ПОВНОМАСШТАБНОГО ВТОРГНЕННЯ РФ

Для того щоб зосередитися на питанні прав людини, необхідно знати про поняття «права людини», самі права та правові акти, які є своєрідною гарантією цих прав. Права людини є складним і багатовимірним явищем. Права і свободи людини являють собою основоположні цінності в будь-якому суспільстві, оскільки вони гарантують індивідуальне гідне існування кожної особи. Ці принципи визначаються як невід’ємні та недоторканні, і вони мають бути захищені у всіх сферах життя.

Права людини включають широкий спектр свобод і можливостей. Основні серед них – право на життя, свободу слова та думки, право на віровизнання, свободу віросповідання, право на справедливий суд, право на освіту, працю, національну та культурну ідентичність, право на захист від насильства та дискримінації.

Свободи людини означають, що кожна особа має право вільно розвивати свої здібності, виражати свою індивідуальність та діяти в межах закону без неправомірного втручання з боку держави чи інших осіб. Це включає свободу вибору, свободу слова, свободу зібрань та асоціацій, свободу віросповідання тощо.

Визнання та захист прав і свобод кожної людини сприяє побудові справедливого, демократичного та гуманного суспільства, де кожна особа може розкривати свій потенціал і робити внесок у загальний розвиток. Тому важливо постійно працювати над забезпеченням цих прав та свобод на всіх рівнях суспільства і у всіх його сферах.

Права людини відображені в численних міжнародних законах, включаючи Загальну декларацію прав людини, Конвенцію про захист прав людини і основоположних свобод, Міжнародний пакт про громадянські та політичні права та Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права, інші міжнародні акти. Натомість у ч. 2 ст. 3 Конституції України зазначено, що «права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави».

З початку повномасштабного вторгнення російської федерації Україна зіткнулася з